

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115213547
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5115213547.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobca: Ing. Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX, H., právne zastúpený: JUDr. Janka Chorvátová, advokát, so sídlom Y. W. XX., N., proti žalovaným: 1/ Ing. P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, H., 2/ W. Q., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, H., zastúpená splnomocneným zástupcom Ing. P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, H., o zaplatenie 1.958,22 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/227/2015-189 zo dňa 30. septembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.958,22 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.237,32 eur od 17.07.2015 do zaplatenia a vo výroku IV. o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e .

Vo zvyšku sa rozsudku súdu prvej inštancie nedotýka.

Žalobca má proti žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o uloženie povinnosti žalovaným 1/ a 2/ platiť žalobcovi sumu 29,50 eur mesačne do troch dní po uplynutí každého kalendárneho mesiaca počnúc 01.05.2015 zastavil. Žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.958,22 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.237,32 eur od 17.07.2015 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku uplatneného nároku titulom úrokov z omeškania súd žalobu žalobcu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na ich náhradu v celom rozsahu.

2. Nárok žalobcu posudzoval podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, § 123, § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že so zreteľom na to, ako a čím žalobca skutkovo odôvodňoval svoju žalobu, bolo zrejmé, že pre uplatnený nárok, žalované plnenie, považoval za rozhodné, že žalovaní 1/ a 2/ v žalovanom období od 06.12.2011 do 30.04.2015 a v období od 19.03.2016 do 19.03.2018 („rozhodné obdobie“) bez právneho dôvodu užívali pozemok KNC parcela č. 935/6 o výmere 229 m² - orná pôda, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Žalobca žiadal zaplatenie sumy vo výške 1.237,32 eur za rozhodné obdobie od 06.12.2011 do 30.04.2015 spolu v sume 1.237,32 eur a za obdobie od 19.03.2016 do 19.03.2018 v sume 720,90 eur, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie dotknutého pozemku a v rozsahu výmery užívanej plochy 229 m².

Podľa súdu prvej inštancie základom procesnej obrany žalovaných 1/ a 2/ bolo spochybnenie vlastníckeho práva žalobcu k danej nehnuteľnosti KNC 935/6 - orná pôda o výmere 229 m2, ktorá bola predmetom prebiehajúceho konania sp. zn. 25C/54/2016 a bol vedený spor o vlastnícke právo, ktoré konanie bolo právoplatne skončené zamietnutím návrhu žalovaného v rade 1/ s potvrdením vlastníckeho práva žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti (KNC parcela č. 935/6 o výmere 229 m2 - orná pôda) zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. H..

Súd prvej inštancie konštatoval, že v prejednávanej veci žalobca sa dôvodne domáhal súdnej ochrany, keďže do jeho práv vlastníť majetok bolo zasiahnuté a nemohol realizovať svoje vlastnícke oprávnenie. Vlastnícke právo (vlastniť majetok) žalobca nemohol realizovať práve v dôsledku zásahu žalovaných 1/ a 2/ a z existencie tohto zásahu vyvodil v uplatnení majetkovej ujmy či už škody alebo bezdôvodného obohatenia. Teda, žalovaní 1/ a 2/ porušili primárnu povinnosť nezasahovať do vlastníckeho práva žalobcu a osobou povinnou na odstránenie protiprávneho stavu bol ten, kto do jeho vlastníckeho práva zasiahol. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že popri uplatnení nároku smerujúceho k odstráneniu protiprávneho stavu, t. j. vo všeobecnosti vindikačnej žaloby (vypratanie pozemku) bolo možné uplatňovať si aj zodpovednostné nároky kompenzujúce vo svojej podstate existenciu protiprávneho stavu, či už bezdôvodného obohatenia, kedy tretia osoba si privlastňuje úžitkovú hodnotu pozemku bez právneho dôvodu alebo náhrady vo forme ušlého zisku sú nároky vzniknuté porušením primárnej povinnosti treťou osobou zdržať sa zásahu do vlastníckeho práva.

Podľa súdu prvej inštancie v danej veci došlo proti vôli žalobcu ako výlučného vlastníka v časti dotknutej nehnuteľnosti KNC 935/6 - orná pôda o výmere 229 m2 (ktorú žalovaní majú oplotenú a dlhodobo bezdôvodne užívajú) k tomu, že v danom „rozhodnom období“ fakticky poskytoval plnenie bez akéhokoľvek právneho podkladu, bez právneho titulu a bez toho, že by mu za poskytované plnenie bola platená náhrada, teda medzi stranami sporu od počiatku chýbal právny vzťah zakladajúci nárok na plnenie. V dôsledku takéhoto plnenia bolo obohatenie, obsahom ktorého je získanie určitej majetkovej výhody subjektu, ktorému bolo plnené.

Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že za prijímateľa plnenia poskytovaného žalobcom ako subjektom realizujúcim užívateľské oprávnenie bez právneho dôvodu, bolo potrebné k rozsahu plochy 229 m2 k dotknutej nehnuteľnosti považovať žalovaných 1/ a 2/, ktorí bez vyporiadania sporného pozemku (nájom, kúpa) a vykonávaním im nepatriacich oprávnení sa bezdôvodne obohatili, ich majetok sa nezmenšil o prostriedky, ktoré by museli vynaložiť za výkon týchto oprávnení v prípade, že by im vyplývali z právne relevantného titulu. Zo skutkových zistení bolo nepochybné, že žalovaní 1/ a 2/ zaberali pozemok vo vlastníctve žalobcu, s vlastníkom pozemku sa za dané „rozhodné obdobie“ nijako právne nevyrovnali a niet dôvod konštatovať iný záver, ako ten, že sa žalovaní 1/ a 2/ bezdôvodne obohatili na úkor žalobcu. Súd prvej inštancie pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia žalovanými 1/ a 2/ za užívanie predmetného pozemku vychádzal z predloženého listinného dôkazu, a to znaleckého posudku č. 123/2013 zo dňa 06.12.2013 na stanovenie všeobecnej hodnoty nájmu (v tom čase CKN parc. č. 935/5 v kat. úz. H. v súčasnosti identická s KNC parc. č. 935/6) za obdobie od 06.12.2011 do 06.12.2013, ktorým bola stanovená výška spolu v sume 759,11 eur a za nasledujúce obdobie od 01.01.2014 do 30.04.2015 a v období od 19.03.2016 do 19.03.2018 výšku bezdôvodného obohatenia súd ustálil podľa tohto listinného dôkazu bod 3.1.5. s ohľadom na skutočnosť, že ide o identickú nehnuteľnosť, ktorá bola žalovanými 1/ a 2/ užívaná rovnakým spôsobom i naďalej, pričom základ nároku existencia bezdôvodného obohatenia bol daný už od roku 2011 a je daný doposiaľ a to vo výške 0,986 eur/ deň za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 v sume 359,89 eur (365 dní x 0,986 eur/deň); za obdobie od 01.01.2015 do 30.04.2015 vo výške 0,986 eur/ deň v sume 118,32 eur (120 dní x 0,986 eur/deň) a za obdobie od 19.03.2016 do 19.03.2018 vo výške ročného nájmu 360,45 eur/rok v sume 720,90 eur (3 x 360,45 eur/rok). Pokiaľ ide o ustálenie výšky bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných 1/ a 2/ v „rozhodnom období“, a to za ďalšie obdobie, kedy bola stanovená všeobecná hodnota nájmu pozemku znaleckým posudkom od 06.12.2011 do 06.12.2013, súd prvej inštancie nevidel dôvod na spochybňovanie stanovenej hodnoty ornéj pôdy, ako i zistenia znalcom, ktorý prezentoval predmet konania vo veci uplatnenia za neoprávnené užívanie, pričom dotknutý pozemok orná pôda o výmere 229 m2 je situovaný v zastavanom území obce je technicky odčlenený od parcely KNC 935/1, ktorá je celá vo vlastníctve žalobcu, pričom odčlenenú plochu KNC parcelu č. 935/6 zaberá vlastník rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parcele KNC 936/1, t.j. žalovaní 1/ a 2/ ako manželia. Pokiaľ išlo o procesnú obranu žalovaného, že výška plnenia je v nadväznosti na rozsah výmery, pričom tvrdenia žalobcu o výške náhrady nerozporovali, teda k popretiu tvrdenia žalobcu zo strany žalovaných nedošlo, žiadne relevantné dôkazy na preukázanie výšky nájmu neprodukovali. Súd prvej inštancie vyhodnotil predmetný znalecký posudok ako listinu a dospel k záveru, že žalobca týmto dôkazom preukázal svoje tvrdenia o výške nájmu predmetného pozemku. Hodnotu získaného bezdôvodného obohatenia určil súd

prvej inštancie podľa rozsahu v dobe jeho získania a za základ na určenie peňažnej náhrady vyššie uvádzaný znalecký posudok č. 123/2013.

S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca ako vlastník dotknutého pozemku za žalované „rozhodné obdobie“ v rozsahu užívanej plochy žalovanými 1/ a 2/ o výmere 229 m² má nárok na finančnú náhradu spolu v sume 1.958,22 eur a v tejto časti zaviazal žalovaných 1/ a 2/ na solidárnu úhradu bezdôvodného obohatenia.

Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca si popri istine v sume 1.237,32 eur uplatňoval aj úrok z omeškania špecifikovaný v žalobe, a to úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 8,74 eur od 06.12.2011 do zaplatenia vo výške 9 % ročne zo sumy 223,23 eur od 14.12.2011 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 313,04 eur od 11.07.2012 do zaplatenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 190,44 eur od 08.05.2013 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 23,66 eur od 08.05.2013 do zaplatenia a vo výške 8,25 % ročne zo sumy 359,89 eur od 01.01.2014 do zaplatenia, pričom popri istine zo sumy 720,90 eur úroky z omeškania nežiadal.

Podľa súdu prvej inštancie žalobca v konaní nepreukázal, že písomne požiadal žalovaných 1/ a 2/ o splnenie peňažnej náhrady bezdôvodného obohatenia za „rozhodné obdobie“, a preto za kvalifikovanú výzvu považoval až doručenie žaloby žalovaným 1/ a 2/, a to dňa 15.07.2015 a nasledujúci deň po tom, ako mal dlžník plniť za omeškanie dlžníka. Vychádzajúc z uvedeného, súd priznal žalobcovi popri istine 1.237,32 eur aj úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1.237,32 eur od 17.07.2015 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti uplatneného úroku z omeškania žalobu žalobcu zamietol.

Súd prvej inštancie s poukazom na plný úspech žalobcu vo veci priznal žalobcovi proti žalovanému 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

4. Voči výroku II., ktorým súd prvej inštancie rozhodol o uložení povinnosti žalovaným 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 1.958,22 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.237,32 eur od 17.07.2015 do zaplatenia, podal odvolanie žalovaný 1/, ktorý uviedol, že dňa 26.09.2019 prevzal upovedomenie o termíne pojednávania na deň 30.09.2019. Tento termín mu nevyhovoval, keďže bol objednaný k lekárovi, pričom termín u lekára nebolo možné zmeniť. Pojednávania sa zúčastnil, pričom sudkyňa sa odmietla oboznámiť s jeho objednávkou na zdravotnícky výkon, bol nútený predčasne odísť z pojednávania. Predmetné pojednávanie pokračovalo ďalej bez jeho účasti, čo nie je v súlade s § 178 CSP v spojení s § 178 ods. 2 CSP, podľa ktorého predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Tiež namietal porušenie § 131 CSP, keďže v zmysle § 86 CSP oznámil Mestskému úradu Rajec, že sa vedie spor a zároveň ho vyzval, aby vstúpil do konania ako intervenient, čo Mestský úrad Rajec odmietol. Podľa odvolateľa by súd mal aj z vlastnej iniciatívy prizvať osoby alebo organizácie, ktoré by podali k prejednávanej skutočnosti vysvetlenie. Ďalej uviedol, že voči žalobcovi si uplatňuje pohľadávku na započítanie, ktorej celková výška podľa odhadu predstavuje sumu 2.693,- eur. Napokon uviedol, že znalec Ing. Pavol Raška vypracoval znalecký posudok pod č. 123/2013 podľa vyhlášky MS SR 472/2004 Z. z., ktorá vyhláška bola zrušená v roku 2007. Poukázal na to, že parcela č. 935/1, ktorej súčasťou je aj parcela 935/6, bola odpredaná v roku 1998 právnomu predchodcovi Ing. Y. W. jeho otcovi Y. W.. Tento predaj realizovalo Mesto Rajec, bez toho, aby ho oslovilo a bez toho, aby vzalo do úvahy záznam z 25.04.1983, ktorý bol spísaný v štátnom podniku Štátny majetok Rajec. Tento subjekt bol v tom čase užívateľom náhradného pozemku, teraz pozemku 935/1. Mesto Rajec súhlasilo, že časť pozemku pôvodne č. 935 (935/6) bude náhradou za zabraté časti pri rozširovaní cesty na kúpalisko. Okrem toho, v rámci doplneného odvolania odvolateľ spochybňoval vlastnícke právo žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti. Navrhol zmenu, resp. zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalovaného 1/ v rozsahu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.958,22 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.237,32 eur od 17.07.2015 do zaplatenia a vo výroku IV. o nároku na náhradu trov konania, potvrdil v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP. Vo zvyšku sa rozsudku okresného súdu nedotkol.

6. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia

súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

7. Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 C. s. p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

8. Odvolaciu námietku odvolateľa týkajúcu sa tej skutočnosti, že bolo porušené ustanovenie § 178 ods. 2 CSP, keďže nebola dodržaná lehota 5 dní na prípravu, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že odvolateľ si skutočne prevzal upovedomenie o termíne pojednávania na deň 30.09.2019 dňa 26.09.2019, teda 4 dni pred dňom pojednávania. K porušeniu ustanovenia § 178 ods. 2 CSP, podľa ktorého predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať, však nedošlo. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje predovšetkým na prvé pojednávanie vo veci, čo v danom prípade naplnené nebolo, keďže išlo až v poradí o štvrté pojednávanie vo veci. Navyše, podľa vyššie citovaného ustanovenia, lehota na prípravu je definovaná termínom „spravidla najmenej 5 dní“, z čoho je zrejmé, že táto lehota môže byť i kratšia, a to dokonca i v prípade, ak sa jedná o prvé pojednávanie vo veci samej, o čo v danom prípade nešlo.

9. Okrem toho súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku odvolateľa týkajúcu sa tej skutočnosti, že sudkyňa sa odmietla oboznámiť s objednávkou žalovaného na zdravotnícky výkon, a preto musel predčasne z pojednávania odísť. V danom prípade odvolací súd konštatuje, že sa nejednalo o predvolanie na pojednávanie, ale o upovedomenie o termíne pojednávania, ktoré sa používa v situácii, keď vzhľadom na doterajšie výsledky dokazovania je výlučne na strane konania, či chce, resp. nechce byť účastná na pojednávaní.

10. Pokiaľ ide o námietku odvolateľa týkajúcu sa toho, že súd má aj z vlastnej iniciatívy prizvať osoby alebo organizácie do konania, ktoré by podali k prejednávanej skutočnosti vysvetlenie, aby nebolo porušené ustanovenie § 131 CSP, túto vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. K tejto námietke podal už súd prvej inštancie v bode 13. riadne a zákonné odôvodnenie, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, nakoľko vzhľadom na kontradiktórnosť postavenia protistrán v sporovom konaní nie je súd povinný na základe návrhov strany, robiť oznámenie o spore podľa § 86 CSP. V tomto prípade aj podľa odvolacieho súdu ide o výlučné právo strany sporu.

11. Krajský súd vyhodnotil ako irelevantnú i námietku odvolateľa, ktorá sa týkala pohľadávky na započítanie, s ktorou sa súd prvej inštancie správne vysporiadal v bode 13. odôvodnenia rozsudku.

12. Odvolací súd vyhodnotil odvolaciu námietku odvolateľa týkajúcu sa riadneho nezdôvodnenia prisúdenia vyplatenia neoprávneného obohatenia od 06.12.2011 ako nedôvodnú. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie riadne rozhodnutie v tejto časti odôvodnil, a to zákonom zodpovedajúcim spôsobom, pričom právo na súdnu ochranu, nemožno zamieňať s právom strany sporu byť pred súdom úspešnou, prípadne s právom na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Z uvedeného dôvodu potom, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu, nedochádza k porušeniu daného práva. Intenzitu zásahu spôsobilú privodiť porušenie ústavných základných práv podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 344/2010 dosahuje len také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, prípadne také, ktorého dôvody sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti.

13. Ostatné odvolacie námietky odvolateľa, ktoré boli obsahom doplneného odvolania a ktorých základom bolo spochybňovanie vlastníckeho práva žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti parcele KNC 935/6 - orná pôda o výmere 229 m², vyhodnotil odvolací súd ako bezpredmetné, keďže spor o vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti vedený na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/54/2016 bol

právoplatne ukončený zamietnutím návrhu žalovaného v rade 1/ a potvrdením vlastníckeho práva žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti. Z uvedeného dôvodu sa potom odvolací súd s týmito námietkami zaoberať nemohol.

14. Krajský súd zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorý vykazuje vecnú správnosť, nebol napadnutý odvolacími námietkami, ktoré by produkovali relevantnú odvolaciu argumentáciu vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže bol v odvolacom konaní proti žalovaným 1/, 2/ plne úspešný.

16. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)